

**COM VEU L'INFANT
EL MIJAC**

Material confeccionat per al curs de monitors
Organitzat per l'Escola de l'Esplai i el MIJAC de Barcelona
Manuel Juárez. Escola d'iniciadors de Barcelona
25 de març de 1999

ÍNDEX:

INTRODUCCIÓ:	3
OBJECTIUS DE LES DUES SESSIONS.....	3
BIBLIOGRAFIA BÀSICA QUE SEGUIREM:	3
GUIÓ DE LA PRIMERA SESSIÓ:	4
1a. PART.....	5
RETALLS DE LA BIBLIOGRAFIA:	6
- LES CONVICCIONS DEL MIJAC.....	6
- ESTATUTS:	8
- RRI DE BARCELONA: [el penúltim].....	8
- CORRESPONDÈNCIA: monogràfic sobre EL MIJAC:.....	11
- EL MIJAC, UNA OPORTUNITAT PER A ACTUAR	15
- L'ORIGINALITAT DEL MIJAC.....	20
- PMI	21
- BREU HISTÒRIA DE L'ORGANITZACIÓ DE NENS AL MIJAC.....	28
2a. PART:.....	29
PUNTS A RESSALTAR EN L'EXPLICACIÓ DEL TEMA:	30
DINÀMICA DE XOC:	32
ANNEXOS:.....	0
- HISTÒRIA DEL CAJIM	0
- L'ORGANITZACIÓ D'INFANTS AL MIJAC DE BARCELONA.....	1

INTRODUCCIÓ:

OBJECTIUS DE LES DUES SESSIONS:

1. Centrar el tema.
2. Plantejar con veu l'infant el MIJAC.
3. Veure la necessitat de l'organització d'infants.
4. Assentar les bases teòriques i presentar l'experiència pràctica.
5. Plantejar els reptes de cara al futur.

BIBLIOGRAFIA BÀSICA QUE SEGUIREM:

- * Sobre el marc jurídic i eclesial en el que es mou el MIJAC:
 - CONVICCIONS DEL MIJAC DE CATALUNYA I LES BALEARS. Manresa, 1978.
 - ESTATUTS DEL MIJAC DE CATALUNYA I LES BALEARS. Manresa, 1978.
 - R.R.I. DEL MIJAC DE BARCELONA. 1995.
- * Documents del MIJAC que parlen de l'infant:
 - *Com i per què celebrem la fe amb els infants al MIJAC*. Núm. 1. Maig, 1990.
 - *Coneguem-nos*. Materials de Formació-8. Novembre, 1984.
 - *Descoberta del món infantil*. Materials de Formació-6.
 - *El MIJAC*, a "Correspondència. Diàleg de cristians en el món obrer" Any 29, núm. 271-272. Gener-Abril, 1992.
 - *El MIJAC, una oportunitat per a actuar*. Desembre, 1983.

- *L'animador que volem*. Materials de formació-1. Setembre, 1984.
- *Procés a la militància dels infants en el MIJAC*. Abril, 1993.
- *L'originalitat del MIJAC*, [Barcelona]. 1988.

GUIÓ DE LA PRIMERA SESSIÓ:

- 1.- Dinàmica de joc.
- 2.- Sugeriments que ha suscitat la dinàmica anterior.
- 3.- Com es defineix el MIJAC en relació als infants.
- 4.- Quina imatge de l'infant té el MIJAC.
- 5.- L'organització d'infants: *moll de l'os* de la vida del MIJAC.

→ Si ho fem bé, a partir d'ací s'enllaçarà amb la sessió del dia 20 d'abril amb la Rafi, que parlarà de la vida concreta dels infants.

1a. PART

RETALLS DE LA BIBLIOGRAFIA:

- LES CONVICCIONS DEL MIJAC

1. PROTAGONISME:

És un Moviment dels infants i dels preadolescents que tendeix cap a un veritable protagonisme d'ells mateixos en la marxa del seu Moviment.

- Per tant no és un Moviment de joves que organitza coses per al temps lliure dels nens i nenes.
- Aprofita normalment estones lliures per a reunir-se, però l'esperit del Moviment procuren viure'l en tots els marcs de la seva vida: família, escola, amics, barri o poble, llocs de diversió, temps lliure, comunitats, llocs de treball...

2. ARRELAMENT:

És un Moviment arrelat a la realitat que l'envolta.

- Per això ha de ser fidel als diversos ambients en què es mou a la seva realitat de Catalunya.

3. ACCIÓ TRANSFORMADORA:

És un Moviment d'acció transformadora que suposa una anàlisi prèvia de la realitat.

- El Moviment vol potenciar les iniciatives dels nois i noies encaminades a actuar en el seu ambient, i a actuar-hi per a transformar-lo.
- Aquesta acció implica els altres nens i nenes i adults i suposa una anàlisi prèvia que els facilita la descoberta de la realitat que volen transformar.

4. OPCIÓ EDUCATIVA:

El Moviment és educatiu perquè possibilita créixer i auto educar-se globalment com a persones, mitjançant la dinàmica descoberta-reflexió-acció transformadora.

Perquè sigui educativa, l'acció dels nens i nenes ha d'estar acompanyada de la reflexió i els ha de dur de nou cap a l'acció:

- Una acció dirigida a ells mateixos, fent-los capaços de canviar i créixer (conversió).
- I una acció dirigida també cap els altres i al seu ambient (transformació de la realitat).

5. OPCIÓ EVANGELITZADORA:

És un Moviment evangelitzador perquè vol fer realitat comunitàriament el projecte d'home nou i de món nou anunciat i viscut per Jesucrist, i és per això que és Moviment d'Església.

- És Evangelitzador en la mesura que els nois i noies s'esforcen per descobrir, viure i estendre els valors del Regne de Déu.

- I és Moviment d'Església perquè, com l'Església, procura de ser cada vegada més la comunitat de creients en Jesucrist que descobreix en el món els valors del Regne de Déu i s'esforça en viure'ls i estendre'ls.

6. OPCIO PELS POBRES:

El Moviment fa una opció preferent pels febles, pels dominats, pels marginats, d'acord amb les directrius de l'Evangelí i de l'Església, ja que el projecte d'home nou i de món nou no és viable en el model de societat dominada per l'egoisme.

- El Moviment, amb l'Evangelí de Jesucrist als dits no pot excloure a ningú, però tampoc no pot ser neutral.
- El Moviment s'obre a tothom i vol ajudar tothom. Però per servir realment tothom cal fer una opció clara pels més febles i dominats que veuen els seus interessos injustament subjugats als de minories dominants. I això per dues raons:
 - Perquè (si tenim en compte que la nostra feina és l'extensió del Regne de Déu), en el Regne només hi tenim cabuda si vivim les benaurances de l'Evangelí.
 - I perquè (si tenim en compte que evangelitzar és, bàsicament, viure i estendre els valors del Regne de Déu), aquests valors no neixen en una realitat assecada radicalment per l'egoisme.

Per tot això el Moviment vol dirigir-se preferentment als nois i noies amb menys possibilitats educatives dels diversos ambients.

7. L'ANIMADOR: AMIC I TESTIMONI:

L'animador del Moviment, en relació als nens i nenes del seu grup, és un amic i un testimoni.

Acompanya als nens i nenes del seu grup:

- Ajudant-los a expressar-se a trobar el seu paper.
- Animant-los i recolzant-los en les seves accions personals de grup.
- Essent davant d'ells un testimoni de persona crítica i compromesa amb els altres en la construcció d'una realitat nova segons l'Evangelí de Jesucrist.

- ESTATUTS:

- Art. 3: L'objectiu del MIJAC és l'evangelització, per mitjà de l'acció, realitzada pels infants i preadolescents, d'acord amb les Conviccions.
- Art. 4: El mètode del MIJAC és l'acció transformadora, reflexionada en grup, que els infants i preadolescents realitzen en el seu món, això suposa una anàlisi de la realitat que volen transformar.
L'animador els ajuda i anima en aquesta tasca, alhora que és per a ells testimoni d'aquest mateix estil de vida.

- RRI DE BARCELONA: [el penúltim]

APARTAT A: DEL MIJAC EN GENERAL

- Art. 1: El MIJAC de Barcelona, agrupa en Moviment els grups de nois/es entre 7 i 14 anys que hi ha als diversos centres del MIJAC de la diòcesi, i gaudeix del vist-i-plau del Bisbe de Barcelona.
- Art. 5: Seran membres de ple dret del MIJAC diocesà els infants, animadors/es, consiliaris, iniciadors/es i formadors/es i centres reconeguts per l'Assemblea Diocesana.
- Art. 17: La base organitzativa del MIJAC és el centre com agrupació de les diferents colles d'infants que actuen dins d'un àmbit territorial determinat (Art. 7 Estatuts del MIJAC catalanoblear).

APARTAT C: ORGANITZACIÓ D'INFANTS:

- Art. 63: La unitat bàsica d'organització d'infants és el grup.
- Art. 64: Al centre els infants es troben en grups segons la seva edat i procés.
- Art. 65: Al grup els infants prenen protagonisme per transformar allò que decideixen i per divertir-se seguint les Conviccions del Moviment.
Per portar-lo a terme es reparteixen les diferents tasques i responsabilitats del grup, que bàsicament són:
El fer de secretari/a i coordinador/a del grup: l'infant que se n'encarrega transmet la vida del grup a la Coordinadora d'infants del centre i de la diòcesi, i aporta al grup el que en elles es decideix. El responsable de revista de grup: l'infant que se n'encarrega anima els seus companys a compartir allò que viuen mitjançant les aportacions a la coordinadora de centre i diocesana i aporta al grup el que en elles es decideix. Anima a llegir-la i a valorar-la.
El responsable d'economia de grup: l'infant que se n'encarrega recull les aportacions del grup per mantenir les activitats i la dinàmica del grup, del centre i del Moviment.
Ajuda els seus companys a entendre aquesta aportació com una

corresponsabilització amb la resta de grups i centres.-

Segons el procés i vitalitat del grup, les tasques i responsabilitats poden ser més nombroses (material, jocs...).

XI. EL CENTRE.

Art. 66: Al centre els diferents grups d'infants funcionen de forma coordinada a través de les coordinadores d'infants: revista, economia i responsables de grup. Les tasques a realitzar són la programació del treball i la seva valoració. En les coordinadores estan representats tots els grups.

XII. L'ASSEMBLEA DIOCESANA D'INFANTS

Art. 67: Dins l'àmbit diocesà és l'òrgan màxim on estan representats tots els grups d'infants del Moviment.

Art. 68: a) Són membres de l'Assemblea Diocesana d'Infants tots els nois/es que pertanyen als grups del MIJAC.

b) A l'Assemblea Diocesana d'Infants seran convocats i, per tant, tindran veu: el responsable de grup, el responsable de revista i el responsable d'economia de cada un dels grups d'infants de la diòcesi.

c) Cada centre tindrà un vot no delegable.

Art. 69: Les funcions d'aquesta Assemblea són:

a) Compartir la vida del Moviment a la diòcesi a partir de l'acció dels grups i centres.

b) Plantejar els objectius i mitjans dels diversos equips d'infants coordinats a nivell diocesà.

c) Plantejar la campanya pel proper curs, acció diocesana, Trobada...

d) Valorar la campanya diocesana.

Art. 70: Les funcions de coordinació, programació i execució dels acords de l'Assemblea Diocesana d'Infants estan a càrrec de les Coordinadores diocesanes d'infants.

Art. 71: L'Assemblea Diocesana d'Infants, convocada per la Comissió Diocesana i per les Coordinadores diocesanes d'infants, es reuneix amb caràcter ordinari un cop l'any a final de curs.

XIII. LES COORDINADORES DIOCESANES D'INFANTS

1. LA COORDINADORA DE RESPONSABLES DELS GRUPS

Art. 72: La Coordinadora Diocesana de responsables de grups és l'equip d'infants que s'encarrega de coordinar i preparar les activitats que els grups fan a nivell diocesà (campanya, Trobada, Assemblea...). Formen part d'aquesta coordinadora un nen de cada coordinadora de responsables de grup per centre.

Art. 73: Aquest equip té per funció:

- a) Animar, coordinar i representar els infants de la diòcesi.
 - b) Programar, revisar i compartir la campanya que és l'acció diocesana.
 - c) Canalitzar l'organització de la Trobada Diocesana d'infants.
 - d) Preparar, organitzar i convocar l'Assemblea Diocesana d'Infants.
- Triar els representants de la diòcesi a l'equip Catalanobalear d'infants.

Art. 74: A començament de curs la mateixa Coordinadora determinarà la seva pròpia dinàmica de treball, d'acord amb les seves funcions. Es reunirà un mínim de tres cops l'any.

2. COORDINADORA DE RESPONSABLES DE REVISTA

Art. 75: La Coordinadora de Responsables de revista és l'equip encarregat de preparar i valorar la revista diocesana. Formen part d'aquesta coordinadora un nen/a de cada coordinadora de responsables de revista per centre.

Art. 76: Aquest equip té per funció:

- a) Planificar els números de la revista.
- b) Portar els articles del seu centre.
- c) Valorar la revista anterior.
- d) Assegurar el funcionament de les coordinadores del centre.
- e) Canalitzar l'organització de la trobada diocesana d'infants.
- f) Preparar, organitzar i convocar l'assemblea diocesana d'infants.

Art. 77: A començament de curs la mateixa coordinadora determinarà la seva pròpia dinàmica de treball, d'acord amb les seves funcions. Es reunirà un mínim de tres cops l'any.

3. COORDINADORA DE RESPONSABLES D'ECONOMIA

Art. 78: La Coordinadora de Responsables d'economia és l'equip encarregat de coordinar la tasca dels responsables d'economia dels grups. Formen part d'aquesta coordinadora un nen de cada coordinadora de responsables d'economia per centre.

Art. 79: Aquest equip té per funcions:

- a) Potenciar el funcionament de les coordinadores de centre.
- b) Planificar el treball d'economia dels grups.
- c) Canalitzar l'organització de la trobada diocesana d'infants.
- d) Preparar, organitzar i convocar l'assemblea diocesana d'infants.

Art. 80: A començament de curs la mateixa coordinadora determinarà la seva pròpia dinàmica de treball, d'acord amb les seves funcions. Es reunirà un mínim de tres cops l'any.

- **CORRESPONDÈNCIA: monogràfic sobre EL MIJAC:**

Estructura del moviment:

El moviment el formen infants de 7 a 14 anys. Uns quants infants formen un grup. Cada grup té un animador jove o adult que els acompanya. Els diferents grups que es troben en un mateix lloc formen un centre. Tots els centres que es troben a Barcelona formen el MIJAC diocesà, les diferents diòcesis de Catalunya i les Balears formen el MIJAC Catalanobalear.

Els infants del MIJAC es coordinen a tots els nivells per tal de compartir tot el que fan: preparar trobades entre ells, confeccionar llur revista, veure com treballen la campanya...

Metodologia del MIJAC:

En el MIJAC ens fiem d'una metodologia concreta. N'hi ha d'altres, però cal optar.

A.- Partim de la vida i acció dels infants: Com a animadors procurem tenir els ulls molt oberts al que fan i al que viuen per ajudar-los a trobar i a expressar llur paper. Tot animant-los i essent per a ells suport en les accions personals i de grup.

Per això els donem **PROTAGONISME**, els escoltem i recollim tot el que proposen. Acceptem llurs decisions i intentem ser per a ells un mitjà perquè les posin en pràctica. Els facilitem que es coordinin amb altres grups, que es reparteixin la feina, que realitzin el que han proposat.

B.- Els ajudem a reflexionar el que fan i viuen des de l'Evangeli: tot intentant que prenguin consciència del que han donat, que tinguin present Jesús que actua en la vida i que es va donant en el grup i en cadascun d'ells.

C.- Els empenyem de nou a l'acció: per tal que ells mateixos canviïn alguna cosa del grup o quelcom de la realitat que viuen.

D.- Celebrem tot allò que hem descobert i fet, a través de pregàries, celebracions de la paraula, eucaristies...

El MIJAC per tot això:

* Es defineix a si mateix com un moviment evangelitzador. Per tant, tothom (infants, animadors, consiliaris) som evangelitzats i evangelitzadors en els nostres ambients (família, escola, barri...)

* Creu que els infants són evangelitzats pels mateixos infants, i que ens evangelitzen, als adults, si els facilitem l'experiència de trobar-se amb Jesús que els surt a l'encontre des de la seva vida i acció.

* Aposta pels infants, pel que són. Creu que són militants cristians i, per tant, són realitat d'Església ara i ací.

Què significa que un infant és militant cristià? Vol dir que descobreix situacions que es donen en la vida, que és crític davant de les coses que passen, que és capaç de reflexionar sobre allò que viu, que va creixent en responsabilitat, que actua en els ambients on es mou, que pertany a un equip (grup d'infants), que és conscient de la seva experiència de fe i que la viu en comunitat...

MARI FERNÁNDEZ, *Com injectem l'Evangelí en la vida dels infants*, (pàg. 21s).

UNA RESPOSTA DES DE LA PARAULA DE DÉU

[...]

Rellegint la paraula de Déu a partir d'aquesta experiència m'adono que:

- * Déu se situa del costat dels petits i defensa els seus drets donat que, per ésser petits - pel fet de no ésser contribuents ni votants- no compten per a molts. (Ex 22, 21-23).
- * Déu els convoca a canviar les seves actituds personals perquè no perpetuïn els desequilibris dels que en són les primeres víctimes. (Jl 2,16).
- * Déu compta amb ells en el seu pla de salvació i es fa present em llurs bodes (1Sa 1, 1ss; 16, 1ss.).
- * Déu mateix es presenta al món com un infant assumint la infantesa com l'inici a un procés del que, ell, n'és el model. (Lc 2).
- * Jesús beneeix la infantesa i proclama que els infants també són capaços de viure i construir el regne de Déu. (Mt 19, 14).

La Paraula de Déu senyala com l'estructura de pecat que envolta els infants és una de les causes del mal que pateixen:

- * Infants oferts pels adults en sacrifici als seus déus per a aconseguir els favors que els donaran la riquesa a la que aspiren. (Dominats avui pels déus de l'autoritarisme, objectes a través dels quals s'exhibeix la capacitat adquisitiva i el status dels seus pares). (2Re 16, 3; Lv 18, 21 i 20, 2).
- * Nens utilitzats i masegats a servei d'interessos econòmics i polítics. (Sota el poder avui del faraó del consum, de la comoditat i de la vida fàcil). (Ex 1, 15-26).
- * Mainada presa com a moneda de pressió per a aconseguir el que més interessa dels altres. (2Ma 7, 1-42).

No tot, però, s'explica per les estructures de mal, hi ha enlluernaments que neixen en el cor dels infants i dels adults que menen al mal. Per això, tot i que els infants avui també són convidats al canvi personal i a la felicitat de sentir l'escalfor del Pare, grans i petits oscil·len entre la generositat i l'egoisme, entre l'alegria i les pors a perdre els seus privilegis, entre l'espontaneïtat i els prejudicis, entre el desig de protagonisme i la recança, entre les ganes de créixer i el desencís, entre la recerca d'amistat i

l'exclusivisme, entre la confiança i la indolència.

Cada cop els infants assimilen més les deficiències de l'ambient i el converteixen en l'element justificador de la seva inèrcia; i això, perquè:

* Estan en un procés inacabat i són fàcilment influenciables; però, de vegades, també, perquè ja es troben bé així, deixant-se influenciar. (Ef 4, 14).

* Els calen models i punts de referència fermes per superar la seva inconsistència, ni que de vegades facin cas omís dels punts de referència que tenen al davant (Ga 4, 1-3; Mt 11, 16ss).

VISIÓ QUE EL MIJAC TÉ DELS INFANTS

La proposta educativa del MIJAC es fonamenta en el convenciment que l'infant:

* És ja una PERSONA cridada per Déu a ésser feliç. És capaç de donar una resposta a aquest Pare que compta amb ell i també d'organitzar-se per a actuar mogut per l'Esperit de Jesús.

* És un creient -pot ser-ho, i entre els infants d'avui, malauradament, cada cop més la fe és una possibilitat-. Es un creient, doncs, cridat a créixer a l'interior de l'Església (on de vegades els infants semblen fer nosa per les seves maneres de comportar-se) i, per tant, cridat a acollir Jesús i el seu missatge, seguir-lo i celebrar-lo com amic present en la seva vida (tot que la ignorància religiosa entre els infants cada cop s'obre més camí).

* És convocat a viure d'acord amb l'Evangeli en el seu medi i és capaç d'adonar-se de les situacions de mal, valorar-les i prendre postura davant d'elles (tot i que la dispersió i la manca de referents ètics i morals fomenten la superficialitat).

* Necessita un model d'identificació i persones que l'acompanyin en el seu procés.

LLUÍS SALLAN, *Els infants del MIJAC i l'ésser del consiliari*, (pàg. 45-47).

EL PER QUÈ DE L'ORGANITZACIÓ

[...]

Així doncs, no és una casualitat que aquest centre s'hagi organitzat per preparar i celebrar alguna cosa. És una de les notes definitòries del nostre Moviment: L'ORGANITZACIÓ D'INFANTS.

Per què ens ho fem així?

1.- Perquè els infants puguin adonar-se del que els hi fa falta a ells i als altres per poder satisfer les seves necessitats.

És fàcil adonar-nos de les nostres precarietats, però costa més adonar-se de les dels nostres companys i ser solidaris amb ells. Així van assumint responsabilitats, no només vers a ells mateixos sinó també dirigides a altres grups, i a altres infants.

2.- Perquè els infants puguin realitzar veritables accions transformadores en el seu medi, seguint l'estil de Jesús.

Ens cal per realitzar accions transformadores posar-nos d'acord en què farem, distribuir-nos les feines, assumir-les econòmicament... Difícilment un grup podrà realitzar cap acció sinó s'organitza (prescindint-ne potser podria realitzar activitats).

3.- Perquè els infants puguin compartir allò que descobreixen en el seu fer, alhora que capten què fan els altres.

Organitzar-se possibilita poder explicar-se amb el seu llenguatge i formes allò que han descobert, allò que ens ha impressionat, allò que ens ha agradat i saber com s'han sentit els altres. I poder celebrar tots plegats.

Tot això és ben positiu, però els animadors/es no hem de perdre de vista que l'organització no és un fi en si mateixa sinó un mitjà que ens ajudarà a crear un tipus d'infants:

- **Protagonista.** Va fent-se càrrec de les seves necessitats i de les dels altres.
- **Transformador.** Poden incidir en el seu entorn per canviar-lo.
- **En creixement continu.** Relacionant-se amb els altres va aprenent a respectar, a escoltar, a implicar-se.
- **Amb visió universal.** No ancorat en el seu entorn més pròxim.
- **Solidari.** No es preocupa d'ell mateix, sinó també del altres.

Però creant unes formes organitzatives dintre dels grups, centres, diòcesis o de tot el Moviment, s'ha de vetllar de no topar amb defectes fàcils de trobar-s'hi.

Uns quants defectes podrien ser:

- Que els infants en el seu compromís es vegin forçats a assumir responsabilitats.
- Que els "grups d'organització" no responguin als altres nens/es que representen, i vagin fent al seu aire.
- Que sempre participin els mateixos infants perquè sabem que són més eixerits i tenen més facilitat.
- Que l'organització dels infants sigui un fictici i en realitat qui ho manegen són els animadors/es.
- Que els models organitzatius no siguin vàlids pels infants, siguin models imposats des del món adult. (...)

És fàcil deduir que no es tracta d'un model organitzatiu, sinó que s'organitzin. Per això els nostres infants han anat creant diverses formes d'organitzar-se, cadascun amb les seves avantatges i inconvenients. Veiem algunes:

- Revistes. Elaboren revistes conjuntament en les que es van explicant allò que van fent i descobrint en les que es van explicant allò que van fent i descobrint.
- Coordinadores de centre i/o diòcesi. Es troben un parell de representants de cada grup (o de cada centre si és coordinadora diocesana) i van preparant coses amb el procés de baixar les propostes als grups i així permetre que es manifestin tots els grups i membres.

- Assemblees. Assisteixen tots els infants o una representativitat de cada grup, i l'equip d'infants encarregat de la dinàmica de l'assemblea del treball previ.
- Trobades de nens amb responsabilitats: responsables d'economia...

Heus ací, doncs, un mitjà per ajudar a la tasca d'evangelització dels nostres infants.

TONI, *El per què de l'organització*, (pàg. 50-52).

- EL MIJAC, UNA OPORTUNITAT PER A ACTUAR

[...]

1a. PART: PUNT DE PARTENÇA DEL MIJAC: els infants i preadolescents.

[...]

II. Visió que té el MIJAC dels infants i preadolescents.

A partir de conclusions com les que hem vist en l'apartat anterior, el MIDADEN, en les seves conviccions, fa com una mena de proclamació de quina és la seva visió dels infants i dels preadolescents, que nosaltres compartim.

D'una manera esquemàtica, aquesta visió dels infants i els preadolescents es pot resumir en aquests tres punts:

1.- El nen no és un "objecte" a construir per al demà, sinó una persona des d'ara.

El moviment considera els infants i els preadolescents com a persones, en un canvi constant, amb una capacitat de viure totes i cadascuna de les dimensions de l'home.

La societat, en general, creu en el nen com un "projecte d'home". Això no ho

acceptem, perquè suposa no tenir-lo en compte degudament i perquè és una visió feta totalment des de fora del seu món.

Per tant, cal afirmar d'entrada que el moviment no considera el nen com un "aprenent d'home", tal com és valorat, desgraciadament, per una societat que en té cura d'una manera massa paternalista.

2.- El joc i l'activitat no són una pèrdua de temps, sinó que són quelcom vital per al nen i el preadolescent.

El moviment reconeix que el joc i l'acció en la vida de l'infant i el preadolescent, són una cosa seriosa.

En el joc o l'activitat els nens i nenes són ells mateixos, aprenen a viure en societat, es descobreixen a si mateixos (les seves qualitats i habilitats) i descobreixen el seu entorn.

El moviment no accepta el joc o l'activitat com una mena de recompensa després d'un treball que els adults consideren ben fet. Amb això no volem dir que sempre que els nens i nenes es troben hagin de jugar. Però sí que volem dir que totes les accions dels nens i nenes, tot el que fan, ha de tenir sempre aquesta forma de joc, d'aventura. Tampoc no creiem que s'hagi d'utilitzar el joc i l'activitat com una mena de reclam per atreure els nens i nenes.

En el moviment, valorant d'aquesta manera el joc i l'activitat, no intentem res més que *respectar una manera d'actuar que rau implícita en la vida dels infants i els preadolescents i que és la seva manera de fer original.*

3. Els infants i els preadolescents no són només creients per al demà sinó que són cristians actius des d'avui.

El moviment creu que els infants i els preadolescents, d'una manera apropiada a la seva edat, poden creure, esperar, resar, convertir-se, testimoniar; en definitiva, que poden ser membres actius de l'Església. El que passa és que l'Església en general, les comunitats cristianes en particular, moltes vegades no han trobat formes de proclamar i celebrar la fe adequades del tot als infants i als preadolescents, de manera que permetin la seva comprensió i la seva participació activa. Estirant molt, s'adaptin les formes i el llenguatge propis dels cristians adults, però sense buscar un llenguatge i una forma originals per a ells.

Davant d'això, el moviment s'adona que alguns sectors de l'Església valoren la tasca del moviment, únicament perquè veuen en aquesta tasca una possible font d'on sortiran els joves i els adults militants cristians, i no pas perquè creguin realment en el paper que els nens i nenes poden fer, ja ara, dins l'Església.

Per tant, el moviment creu que els nens i nenes poden ser Església i sentir-se'n, i que l'Església es fa present en el seu món mitjançant els mateixos nens i nenes, i que la millor manera d'evangelitzar el món infantil i juvenil és a través d'ells mateixos.

2a. PART: QUÈ ÉS EL MIJAC?

I. El MIJAC: un moviment d'infants i preadolescents.

Un moviment no és únicament un grup de persones que es reuneixen. És, sobretot, un grup de persones (en aquest cas, d'infants i preadolescents) que s'impulsen per avançar, que creen de mica en mica tot un corrent de pensar i de fer, és per això darrer que cal mesurar-lo i no tant per la seva organització o la seva estructura.

Els protagonistes del MIJAC són els mateixos infants i preadolescents. No és una organització creada per a ells (com la societat crea per a ells els clubs, les sales de jocs, els cinemes...). El moviment és, i cada vegada ho hauria de ser més, quelcom protagonitzat per ells mateixos: "posar en moviment" el seu món d'infants i preadolescents.

Per això afirmem que:

1.- El moviment es realitza per l'acció dels infants i els preadolescents:

Als adults ens costa força de veure les coses així. I encara és més difícil de deixar-los fer d'aquesta manera. Quan es tracta d'educació, d'una manera espontània, hom s'imagina un sistema on els nois i noies "reben" un entrenament o un aprenentatge programat per endavant.

Això no obstant, el moviment ha fet l'opció contrària:

No es tracta només de reconèixer que el MIJAC utilitza *mètodes actius* (que encara podrien ser "utilitzats" per realitzar un projecte d'adults).

Que el MIJAC es realitza per l'acció dels infants i els preadolescents suposa, sobretot, que el moviment consisteix en l'acció realitzada pels mateixos nois i noies, entre ells, amb els seus propis mitjans, per objectius concrets que ells mateixos s'han fixat. Tota l'estructura del moviment (reunions, activitats de grup i col·lectives, la presència dels animadors...) s'ha de posar al servei d'aquesta acció i no a l'inrevés.

[...]

2.- El moviment valora el marc natural on la seva vida es desenvolupa:

El MIJAC es realitza en el marc natural dels infants i els preadolescents: en el seu poble, en el seu barri... Fan les seves accions en el seu ambient habitual. D'aquí ve el que s'anomena "l'arrelament" del moviment, que vol participar en la marxa general del seu país i del seu poble.

II. El MIJAC: un moviment d'acció educativa i militant.

La principal finalitat del moviment és la d'animar els nois i noies dels grups perquè *actuïn* en el seu ambient (aspecte militant), de manera que, a través d'aquesta acció, *"aprenquin"* i *descobreixin* (aspecte educatiu), donat que l'acció ben feta necessita una reflexió prèvia, una planificació, una realització i una revisió, de les quals els nois i noies n'han de ser els autors i els actors.

La dimensió educativa i la militant no són dues realitats separades. L'una suposa

l'altra; el moviment educa a través del compromís militant dels nois i noies, aquest compromís no serà del tot militant si no educa cada noi i noia, en concret.

Per això, podem distingir el MIJAC, per una banda, d'un club d'esplai i, per l'altra, d'una catequesi: no és només un conjunt d'activitats d'esplai ni un lloc on reben una catequesi, per més activa que sigui.

El MIJAC pot ser quelcom diferent -aquesta és una de les seves peculiaritats- quan els grups es plantegen les seves accions com una cosa a realitzar en el seu món, és a dir, quan el grup surt de si mateix i s'obre als altres, realitzant pels altres les seves accions i fent-los-hi participar, i quan revisa això que fa i hi reflexiona, fent així una acció que alhora és militant i educativa.

1.- El MIJAC promou i canalitza l'acció transformadora dels infants i els preadolescents:

El MIJAC vol promoure i canalitzar l'acció transformadora dels grups d'infants i preadolescents, vol ser per a ells ***una oportunitat per actuar.***

I el MIJAC, a través d'una acció reflexionada i revisada, vol educar l'esperit militant dels nens i nenes, perquè es llencin a transformar, canviar i millorar el seu món infantil i juvenil i, fins i tot, el món dels adults, descobrint-hi tot allò que hi ha d'injust i, a la mesura de les seves possibilitats, s'esforcin perquè no ho sigui o, almenys, perquè no ho sigui tant.

I no cal "forçar" els infants i els preadolescents perquè descobreixin les situacions injustes del seu ambient i s'animin a fer-hi quelcom, a actuar-hi. D'una manera natural si sabem crear el clima convenient i trobar el moment adequat, els nens i nenes diuen clarament que no entenen, per exemple, les discriminacions, que no comprenen perquè uns tenen molt i altres tan poc, que no entenen la falsedat dels adults en general, ni perquè els agrada tant d'aparentar el que no són, i tantes i tantes coses que ells no veuen bé.

[...]

II. Exigència d'una anàlisi de la realitat dels infants i preadolescents.

Sovint, la motivació inicial de molts animadors per treballar com educadors en el moviment és molt superficial; "Perquè m'agrada portar mainada", "perquè vull fer alguna cosa diferent els dissabtes i diumenges", "perquè tinc un amic que ja és animador", "perquè m'agrada l'ambient de les trobades d'animadors", etc., són respostes habituals a la pregunta: "Per què fas d'animador?" Aquestes respostes, evidentment, si bé poden acceptar-se en un principi, no són suficients. El treball d'animador és molt important i requereix, per tant, motivacions més profundes. Si no, es corre el risc d'una inestabilitat en l'equip d'animadors que impossibilitaria el treball educatiu.

Per evitar això i aconseguir que els animadors comprenguin la importància de la seva tasca i facin una opció educativa i no superficial per a treballar en el moviment, el MIJAC comprèn la necessitat que els animadors facin una anàlisi més sistemàtica de la

realitat dels nois i noies.

A partir d'aquesta anàlisi, els animadors coneixen més a fons els nens i els preadolescents dels seus grups, els condicionaments i les influències que reben en tots i cada un dels àmbits de la seva vida: la família, l'escola, el temps lliure, els mitjans de comunicació, el treball, la parròquia... Fent aquesta anàlisi els animadors descobreixen moltes coses; el perquè d'un caràcter obert, tancat o agressiu; la causa d'una inestabilitat o poca constància; el perquè d'una actitud passiva o desganada, o activa i participativa, etc.

Coneixent-los més a fons es compren fàcilment, alhora, la necessitat que tenen molts nens i nenes de trobar un lloc diferent en s'hi trobin bé i puguin manifestar-se i ser tal com són, de tenir l'oportunitat de fer moltes coses que els agradaria de fer i no poden, de descobrir i desenvolupar una sèrie d'actituds imprescindibles per viure en societat...

D'aquesta manera la motivació inicial, si era poc seriosa, es va convertint en una opció personal ben clara per a fer un treball educatiu amb nens i nenes, en el MIJAC.

Però aquest no és l'únic motiu que justifica la necessitat d'una anàlisi de la realitat infantil i juvenil; n'hi ha un altre: el mateix treball educatiu ho exigeix.

Ja ho hem dit a la segona part: Un projecte educatiu no es pot "aplicar" sense més ni més, com si es tractés de transmetre uns coneixements, uns continguts, sinó que cal partir de la realitat dels nens i nenes. I aquesta realitat s'ha d'analitzar més sistemàticament si no volem partir de vagues impressions o de coneixements superficials.

Per aquestes dues raons, el MIJAC considera molt important, imprescindible, que es faci aquesta anàlisi, i facilita als animadors el material adequat, a fi de poder-la realitzar d'una manera sistemàtica.

El MIJAC, una oportunitat..., pàg. 27-32. 59.

- L'ORIGINALITAT DEL MIJAC

[...]

2. L'evangelització dels infants pels infants

El MIJAC es fonamenta en la intuïció que és anterior a l'Acció Catòlica especialitzada, en l'evangelització del medi pels qui són del medi. Això no és tan evident tractant-se dels infants. Durant força temps, l'Aspirantat era vist i es comprenia ell mateix com una "preparació a l'Acció Catòlica". Ha estat necessari que el MIJAC afirmés fermament que "els nens no eren massa petits", no només per organitzar-se i actuar, sinó també per anunciar la Bona Notícia i participar en la construcció de l'Església.

3. Un moviment dels infants, entre ells, per ells, per a ells.

El MIJAC pren els mitjans per ser realment el moviment "dels" infants, no pas un moviment "per als" infants. És això el que li dóna la seva originalitat, no només a l'Església, sinó també al món obrer i a la societat.

El MIJAC no és un moviment dirigit pels infants, però els animadors -que els acompanyen- Usen els mitjans que siguin necessaris perquè el Moviment sigui dels infants. Com ho fan?

En primer lloc, donant-los la paraula, escoltant-los, prenent nota (= "apuntant") del que expressen -sobretot a través del que diuen, del que volen, de les seves actituds, dels seus gestos-, gràcies al *quadern de vida* (= "carnet de vida militant") i a les "RdV" a tots els nivells del moviment. Després, tornant a donar als infants (moviment invers, que remet), gràcies a la Revista "Notícies Peludes", als materials de Campanya, pòsters, adhesius, el que d'altres infants han fet o han dit.

En resum, considerant-se no pas com a "monitors" (quant a "portar nanos"), sinó com a "animadors" (quant a responsables d'una tasca, de suscitar-ho tot a partir de la seva vida i acció com a infants) -"d'entre ells"-, perquè la vida del Centre, les seves accions, la seva vida en moviment siguin ben bé "*cosa seva*". Això no es tracta pas d'una qüestió de pedagogia, sinó d'un *acte de fe* en els infants, una manera de mirar-los com a persones que s'han d'escoltar, de prendre'ls seriosament i que també tenen alguna cosa per aportar-nos (als animadors). És del que coneixem l'única realitat d'Església on el que diuen els infants és més important que allò que se'ls ha de dir.

Si el MIJAC és un moviment educatiu, creu que els nois i noies són els primers actors de la seva educació i que la nostra relació -com a animadors- amb els infants és una relació recíproca, on ells ens aporten a nosaltres tant com nosaltres els aportem a ells. Encara més a fons, aquesta actitud és una manera d'estimar-los, en permetre'ls ser, ser reconeguts, ser escoltats... i els infants no s'hi senten enganyats, ja que consideren el seu Centre com a lloc seu, on ells ho poden dir tot... i gairebé fer-ho tot! Resumint, és una manera de prendre seriosament la mirada de Jesús sobre els infants:

ell no els considerava com a persones a educar, sinó com a persones a imitar. El MIJAC, perquè és portador de l'experiència, de la paraula, de l'acció, de les aspiracions dels infants, té un paper irremplaçable a l'Església, ja que permet a tot el Poble de Déu d'acollir de debò els infants... i "el qui acull un d'aquests infants en nom meu, m'acull a mi; i el qui m'acull a mi, no és a mi que m'acull, sinó aquell qui m'ha enviat" (Mc 9, 37). En aquesta manera d'acollir els nens i nenes no es juga altra cosa que l'acolliment de Déu per Jesucrist. Però encara hi ha una altra cosa en joc: la d'una vida d'Església en què els infants siguin veritablement els actors, els subjectes, els col·laboradors, respectats en allò que com a infants són; és a dir, considerats pel que són ara i no pas pel que seran més tard.

L'originalitat del MIJAC, pàg. 4-6.

- PMI

[...]

1.1. Què entenem per militància dels infants:

Pensem que els infants són ja avui:

- Persones des d'ara.
- Actius i per tant amb possibilitats de protagonisme.

Cal però, tenir en compte les sensibilitats pròpies de cada una de les seves edats.

En general són:

- El joc com a mitjà d'expressió i de vivència personal, per això jugar no és una pèrdua de temps.
- La necessitat d'ésser escoltat i valorat.

- L'ésser sensible a nous estímuls i cercar-los permanentment.

A partir d'aquestes sensibilitats els infants viuen un estil militant perquè esdevenen capaços:

* De descobrir situacions que passen en:

- La seva vida.

- Llurs persones.

- El seu entorn.

* De reflexionar a la llum de Jesús sobre ells mateixos.

* Créixer en la responsabilitat.

* D'actuar amb voluntat de transformació.

* Pertànyer a un grup per opció personal.

* D'ésser conscients de la seva fe i de viure-la en Comunitat.

* De viure llur vinculació a un Moviment.

PMI, pàg. 5-6.

El procés habitual d'un grup implica un creixement en:

a) SENTIT COMUNITARI (Consciència de grup i de Moviment).

De sentir-se membre d'un grup, l'infant ha de progressar a tenir consciència que el seu grup forma part d'un centre.

D'aquesta experiència ha d'avançar fins compartir la vida del seu grup amb altres centres de la seva diòcesi i de les diòcesis del Moviment Catalanoblear.

Així pot arribar finalment a obrir-se a l'experiència de sentir-se membre de l'Església Universal.

b) ACCIÓ TRANSFORMADORA.

Els infants i els grups van experimentant, a través del joc i de les activitats, que poden conèixer el seu món i actuar-hi de manera protagonista. A través d'aquestes accions el MIJAC els ajuda a adonar-se'n que poden seguir el model de Jesús.

c) EL COMPROMÍS DELS INFANTS

Tan aviat com és possible, els animadors ajuden els infants a valorar aquelles maneres espontànies que tenen d'organitzar-se.

I també a assumir compromisos en la vida del seu grup, del seu centre, de la seva Diòcesi, de Catalunya i les Balears i d'altres àmbits fora del Moviment.

Aquest protagonisme dels infants fa créixer en ells la vida Nova que anuncia l'Evangeli i els porta a compartir allò que és seu per a resoldre, no solament les necessitats del seu grup, sinó també les del seu entorn.

Aquesta dinàmica esdevé de mica en mica un estil de vida.

PMI, pàg. 7.

b.2) La reflexió.

Els infants reflexionen en el MIJAC quan:

- El grup es planteja els problemes de la seva vida i del seu ambient.
- Expressen i es comuniquen la fe (judici cristià sobre les situacions).
- Es plantegen les exigències de la reflexió que fan (conversió, compromisos personals i col·lectius).
- Es troben per celebrar la fe. Revisen la manca del grup o d'una acció...

PMI, pàg. 11.

F) Les accions del grup en el MIJAC i l'entorn habitual dels nens i nenes.

Els infants i els preadolescents realitzen llurs accions en el seu entorn habitual: el poble, la ciutat o el barri.

Es tracta que, amb les seves accions, coneguin més a fons el seu medi i se'n sentin ciutadans solidaris amb totes les persones que hi viuen. També que aportin la seva petita col·laboració per tal de millorar el seu món infantil, les condicions de vida dels qui l'habiten i les seves persones.

L'acció, arrelada en la vida i en el medi dels infants, té per finalitat la transformació (conversió-canvi) a la llum de Jesús, així el medi infantil és evangelitzat pels mateixos infants.

Això no vol dir que ells no facin activitats fora del seu entorn habitual, com és ara sortides, excursions, campaments, colònies... Però, el MIJAC pretén que tota la vida i l'activitat de la mainada (escola, família, lleure...) estigui amarada dels valors de l'Evangeli i per la fidelitat a Jesús que els convida a l'acció.

PMI, pàg. 14.

A. Funció educativa de l'organització dels infants.

L'organització dels infants en el MIJAC té una finalitat educativa perquè possibilita un procés de responsabilització que comença a l'interior del seu grup o de la seva colla i pot arribar, progressivament, al seu centre, a la seva diòcesi, al seu moviment i al medi on viu, segons el seu ritme de creixement i les seves inquietuds.

La finalitat de l'organització dels infants és d'ajudar-los a ésser eficaços en allò que es proposen, partint de les formes espontànies que tenen d'agrupar-se, de jugar i de fer les coses.

B. Valors que fomenta l'organització d'infants.

El MIJAC, en garantir que els infants s'organitzin, fomenta un estil de persona:

b.1.- Protagonisme. Acompanya els infants a assumir responsabilitats que els ajudin a

respondre a les necessitats personals i col·lectives que descobreixen.

b.2.- Actitud transformadora. Les mateixes responsabilitats que assumeixen com a resposta a allò que van descobrint canvien tant la consciència com les actituds dels infants. S'adonen també que si ells no intervenen en el seu món les coses no canvien.

b.3.- En procés permanent de creixement: En la relació amb altres grups, centres o diòcesis, la mainada aprèn a respectar els altres, a obrir-se, a escoltar, a implicar-se, a coordinar-se...

b.4.- Sentit comunitari: El MIJAC, a partir de les trobades i de l'organització dels infants mou a la participació en la vida d'altres centres i diòcesis perquè se n'adonin que la seva fe té una dimensió comunitària.

b.5.- Solidaritat: L'infant, en el MIJAC, aprèn a comptar amb els infants d'altres centres i diòcesis així com a actuar amb els mitjans de què disposa, a compartir-los amb altres que no en tenen i a apropar-se als infants més necessitats.

C. En què els ajuda als infants la seva organització en el moviment

En el MIJAC, l'organització dels infants, els ajuda a que:

c.1- Prenguin consciència de les seves necessitats i de les dels altres i assumeixin responsabilitats perquè donin una resposta activa.

Les diverses formes d'organitzar-se els infants fomenten en ells:

- 1.- El criteri personal i consciència col·lectiva.
- 2.- L'opció per uns valors i un estil de vida cristiana i la seva participació activa en l'Església.
- 3.- L'arrelament en la seva realitat i la solidaritat amb els altres.
- 4.- El protagonisme en allò que es proposen de fer.
- 5.- La descoberta dels valors de l'Evangeli present en el seu món infantil.

c.2- Comparteixin la descoberta de Jesús present en el medi en què viuen, així com en la pregària, la celebració, la natura, els pobres, la comunitat, el germà...

c.3- Actuin en el seu món per a transformar-lo d'acord amb el testimoni de Jesús. Aquesta acció l'infant la realitza de forma espontània tant dintre del grup com en el seu medi.

El MIJAC promou, tanmateix, la revisió i la celebració de l'acció així com també l'evangelització del món infantil. Això és difícil fer-ho solament a força d'espontaneïtat, voluntarisme i bona fe.

El grup, el centre, etc., enforteixen l'infant i li possibiliten descobrir Jesús com a cap del gran grup que és l'Església i el MIJAC.

Tot això demana espais on els infants, amb el seu llenguatge, comparteixin, revisin, celebrin i s'ajudin i no és pas fàcil sense formes organitzatives que ho promoguin i ho impulsin.

c.4- Participin de les organitzacions socials i eclesials.

La participació i compromís dels infants a l'interior dels seus grups, centres, diòcesis i Moviment no solament és una autèntica escola de convivència,

responsabilitat i democràcia, sinó que els ajuda també a:

- 1.- Descobrir organitzacions joves i adultes i a acostar-los a les accions transformadores que duen a terme.
- 2.- Adonar-se'n de la dimensió comunitària i eclesial de les seves accions i a incorporar-se, de manera compromesa, a la comunitat cristiana a la que pertanyen.

D. Formes organitzatives dels infants del MIJAC

El MIJAC, perquè no pretén organitzar els infants, sinó que siguin evangelitzats i evangelitzadors, no té models organitzatius preestablerts que aplicar a la vida dels nens i de les nenes.

Tanmateix, per tal de garantir la finalitat educativa i evangelitzadora, el MIJAC fomenta la participació responsable dels infants en els diferents nivells de la seva vida en el Moviment.

És per això que el MIJAC valora positivament totes les formes organitzatives dels infants tant aquelles que fan de manera espontània i no estable com les estables i organitzades.

Totes les dues maneres funcionen simultàniament i són igualment necessàries.

Tanmateix l'organització d'infants ha d'ésser flexible i sempre d'acord amb les necessitats dels nens i de les nenes.

E. Models

Les diverses maneres estables com els infants s'organitzen en el MIJAC són:

- Coordinadora de nens, de centre o de diòcesi.
- Equip d'infants de Revista.
- Equip màquina.
- Equip de trobades.
- Equip C/B d'Infants.

Aquests equips no són "súper grups". La seva missió és de COMPARTIR, COORDINAR, PROPOSAR i PROGRAMAR els diferents aspectes, de la seva vida en el Moviment.

F. Actitud educativa de l'animador/a.

Per tal de garantir la funció educativa i eclesial de l'organització d'infants és necessari un acompanyament dels infants que tenen alguna responsabilitat. Per això cal que:

f.1- Tingui clar que l'organització d'infants té les finalitats esmentades abans i fins on és bo d'arribar, donat que l'organització és una eina de progrés de l'infant i del grup.

f.2- Doni testimoni que també ell assumeix responsabilitats i s'organitza. Així els infants veuen als animadors com s'impliquen en el MIJAC.

D'aquesta forma l'animador és model i pot acompanyar els infants a partir de la seva experiència personal.

f.3- Tinguin una actitud observadora i receptiva vers els infants, ajudant-los a valorar i qüestionar-se allò que ells proposen.

f.4- Vetlli tant per no ofegar possibilitats en la vida del centre, de la diòcesi i del moviment com per no imposar per força formes organitzatives no assumides pels infants.

f.5- Valori positivament que els infants es trobin i s'organitzin, fent-se ressò a l'interior del grup, encara que aquestes trobades d'infants (de diferents grups, centres o diòcesis) no sempre comportin un resultat palès

f.6- Ajudin els infants perquè evitin la dispersió i vegin l'acció o activitat que volen fer en funció de la finalitat global que es pretén.

f.7- Prevegi les diferents situacions que poden sortir en una trobada d'infants representants de centres, de diòcesis o de moviment tant per a provocar la seva participació com perquè aparegui el concret de la vida dels seus grups i centres, sense imposar-los cap solució no assumida per ells.

f.8- Fugi de qualsevol temptació individualista, sense renunciar a la pròpia responsabilitat i iniciativa, fent l'esforç per treballar en equip, per esdevenir company de camí dels infants i per no inhibir-se de res que sigui la vida dels altres grups, del centre i del moviment.

L'acompanyament personal pretén que aquells nens i nenes que han acceptat alguna responsabilitat no:

- Se sentin forçats a comprometre's en serveis que no han descobert ni assumit vitalment. És per això que cal no cremar etapes i ajudar-los a fer experiències puntuals de compromisos amb el grup o el centre que responguin als seus interessos.
- Se desplacin de la vida del seu grup per causa d'haver de participar en moltes trobades fora del seu grup centre o diòcesi.
- Visquin les trobades dels equips d'infants com una cosa massa complexa, senyada i poc festiva, sinó com una experiència col·lectiva i eclesial.
- Funcionin com un 'súper grup' de centre, diòcesi o de moviment, que programi accions per a tots els infants al marge del que senten els altres, sinó que esdevinguin impulsors i coordinadors.
- Es perdi el sentit comunitari del grup o del centre per voler que tots tinguin una o altra responsabilitat.
- Sempre siguin els mateixos els que representin el grup sinó que tots tinguin les mateixes possibilitats.
- Sigui donada per bona qualsevol cosa que facin o proposin els infants sense assegurar-se que correspon a allò que volen fer tots els infants del MIJAC així com als objectius que ells es proposen i a la identitat del Moviment.
- S'imposin models organitzatius d'infants propis de cada grup o realitat com a únic

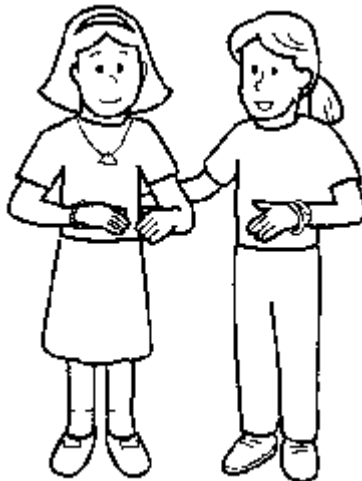
model vàlid.

G. L'acció educativa del MIJAC pel que fa a l'organització d'infants

Per la importància que té en el MIJAC l'organització dels infants, el Moviment està en permanent actitud de reflexió i de contemplació de la vida de la mainada per tal de:

- No *caure* en fomentar la participació en nivells de responsabilitats solament a aquells infants que són més trempats, sinó de promoure una actitud de corresponsabilitat i de protagonisme.
- *Que els infants no assumeixin les responsabilitats* com una qüestió exclusivament personal que bloquegi la corresponsabilitat dels altres, sinó com una expressió de la seva responsabilitat i de la seva voluntat de servir els altres.
- *Assegurar l'acompanyament dels nens que tenen alguna responsabilitat, perquè els sigui una ocasió per créixer personalment i per impulsar la vida del Moviment.*
- *Que la dinàmica de les trobades* faciliti l'intercanvi entre infants més grans i els més petits, ja que tota trobada en el MIJAC esdevé una experiència educativa i eclesial.

PMI, pàg. 17-23.

- BREU HISTÒRIA DE L'ORGANITZACIÓ DE NENS AL MIJAC

INTRODUCCIÓ:

La vida del Moviment (en el que respecta a l'organització d'infants) està organitzada de cara a viure les conviccions del MIJAC i a tenir un esperit eclesial. La participació en aquesta vida possibilita doncs:

- * Fer una experiència eclesial en clau de Moviment cristià.
- * Participar de la identitat evangelitzadora del Moviment .
- * Compartir allò que fem.
- * Tenir uns punts de referència evangèlics i testimonials.

La participació dels infants en l'organització diocesana dependrà del procés dels grups d'infants d'un centre. Aquesta consistirà bàsicament i progressivament en:

- * Que es participi a les coordinadores d'infants.
- * Que es participi en el calendari diocesà de la Campanya, que acaba amb la Trobada diocesana d'infants (moment privilegiat per compartir amb altres centres i amb d'altres infants el que s'ha anat fent durant el curs).
- * Participar a l'Assemblea diocesana d'infants.

En el seu moment es va triar la **coordinadora d'infants** com a mitjà per treballar l'organització infantil, perquè era un mitjà vàlid que ja es feia servir en els centres on els grups es coordinaven a través de la *coordinadora d'infants del centre i en algunes zones*. Aquesta coordinació aportava i rebia vida dels grups. És per això que vam optar per les coordinadores d'infants i es dona un pas endavant perquè creïem que així possibilitàriem que els infants diguessin la seva, que s'organitzessin, que gestionessin, que es responsabilitzessin, que es posessin en Moviment, que fessin grup amb altres nens des de les diverses plataformes de coordinació, que compartissin allò que viuen i fan, que descobrissin que Jesús també fa camí amb ells...

Aquest pas va suposar tenir fe en els nostres infants, creure en les seves possibilitats i ens demanava també un canvi: *deixar de tenir nosaltres una pràctica massa protagonista per tal que la poguessin tenir els infants i creure'ns que ells poden dur el seu moviment si no els ho impedim i els acompanyem en aquest camí.*

MARI FERNÁNDEZ, Gener, 1996.

2a. PART:

PUNTS A RESSALTAR EN L'EXPLICACIÓ DEL TEMA:

NO ES POT PARLAR D'ORGANITZACIÓ D'INFANTS SENSE COMPTAR AMB ELS INFANTS!

- El MIJAC es presenta com un moviment d'infants i per als infants. Això suposa:

- Creure en l'infant.
- Reconèixer-lo com un subjecte que pot prendre decisions.
- Confiar que es pot organitzar i que sap raonar les seves opinions.

- La visió que té el MIJAC de l'infant és:

- No només un ésser humà que ens mereix tot el respecte, sinó el model de persona proposat per Jesús.
- És un ésser amb unes grans inquietuds que cal saber acompanyar i encoratjar.
- L'ésser més desprotegit de la societat, que demana que creguin en ell.
- És imatge de l'home nou que anuncia l'Evangeli i porta en ell els valors del Regne.
- Actitud d'admiració: veu Déu mateix en els infants.

- La metodologia (i l'organització) del MIJAC doncs, respon als dos punts anteriors:

- És una metodologia activa, que parteix del propi subjecte, que és l'infant.
- Ha de restar al seu servei.
- Ha de potenciar totes les capacitats de l'infant.
- Es basa en la dinàmica de la RdV: Veure – Jutjar – Actuar - Celebrar.
- Ha de restar sempre al servei de l'infant. És un mitjà.
- Ha de potenciar sempre el protagonisme de l'infant.
- Li dóna la possibilitat que es faci seu el moviment.
- Li dóna la possibilitat de fer i sentir-se comunitat i de ser solidari.
- Ha de partir de les inquietuds de l'infant i li ha de possibilitar créixer com a persona.
- Ha d'engrescar l'infant.
- Ha de ser model del món nou que predica Jesús amb el Regne.

- Ha de possibilitar que arribi a altres nens del seu medi.

- El paper de l'animador queda molt ben definit:

- Ha d'acompanyar l'infant i el grup d'infants.
- Ha de ser testimoni davant l'infant.
- Ha de saber observar molt i adonar-se'n de les petites coses.
- Ha de saber treure sempre la vessant positiva de qualsevol acció, fet o actitud dels infants.
- Prega a través de la vida dels infants del seu grup.
- Ha de tenir una gran disponibilitat.
- Ha de tenir una sensibilitat envers la formació permanent.
- Ha de saber preguntar als infants: *i Jesús, què hi diria?*

- Podem comparar l'organització d'infants amb dues imatges evangèliques:

- Mc 12, 41-44: la vídua pobre (generositat i despreniment).
- 2Co 8, 9: Jesús com a exemple de sol·licitud per als animadors (mostra d'amor).

DINÀMICA DE XOC:

JOC DE ROL:

DURADA DEL JOC:

20 minuts. Tothom ha de ficar-s'hi en la pell dels personatges i fer l'esforç de viure la situació.

SITUACIÓ A ASSUMIR:

El grup de mitjans (10-11 anys) dels *de què vas?* del Centre de *L'arc de St. Martí* vol triar les responsabilitats del grup i l'àmbit de la Campanya. A dins del grup hi ha diversos infants que no deixen fer res o que no deixen parlar als altres. Les animadores: Rosa i Eva al començament es fan amb la situació. Ja els coneixen. Però a mesura que passa l'estona actuen de diferent manera: la Rosa actua recolzant els pocs que respecten la dinàmica proposada i l'Eva prefereix arreglar la situació imposant una solució.

Després de la jornada ho revisen a l'equip d'animadors del centre.

ROL DELS PROTAGONISTES:

INFANTS:

TONI: és un nen hiperactiu. Li agrada destacar i demostrar que "*ho sap tot*". S'ofereix sempre per fer les coses. El curs passat va ser el responsable del grup. Avui està molt "*inspirat*" i sempre intervé per proposar idees, no deixant parlar als altres i oferint-se per a tot.

SHEILA: és una mica presumida. Li agrada estar amb els nois que destaquen. És molt de la broma i "*col·lega*" de tots. Només participa en la dinàmica si li demanen. Sap, però, fer les coses i "*funciona*" molt bé si l'animadora està per ella.

MARC: és un noi "*consentit*". A casa té de tot. Podria col·laborar en tot, però "*no fa ni l'ou*". És trempat i li agrada ficar-s'hi amb tots de broma. Inclús és capaç d'ofrir-se per alguna cosa, sempre que no signifiqui gaire esforç.

CARLOS: Està marginat al grup perquè és una mica gras i "*fa mala olor*".

Ell també propicia que li marginin. De vegades es retira al fons de la sala tot sol. "No té mà amb les noies". Reclama l'atenció (normalment fent "trastades") perquè estiguin per ell. És tímid i té bon cor.

NATÀLIA: és una noia "maca". Sempre que vol dir alguna cosa se li apropa a l'animadora al marge dels altres. Si ho diu en veu alta no compta amb l'opinió de la resta. Fa "grupitis" amb la Sara.

SARA: amiga íntima de la Natàlia. Sempre que no li quadra alguna cosa et diu que ets un "borde". Li "preocupen" molt els nois.

NIEVES: és una "formigueta". Tot ho fa passant desapercebuda. Col·labora en tot el que li demanen. És molt responsable per a la seva edat. No té idees brillants, però sí una gran disponibilitat quan li demanes.

RAQUEL: és "intel·ligent", per això va "sobrada", encara que parli amb els altres i destorbi sap què s'està dient i què se li demana. Seria una bona col·laboradora si l'animadora se la guanyés.

SÍLVIA: és al MIJAC "des de sempre". Té molt assumida la dinàmica de grup, però per això mateix pren confiança que a vegades sobten. Reflexiona sempre el que fa i sap "respondre" al que li demanes. S'ofereix a fer el que se li demani. El curs passat va ser l'ecònoma del grup.

MARTA: sempre està cridant. té "enemistats" entre la majoria de les noies. Es fa pesada. Molesta. Trenca la dinàmica, però quan li criden l'atenció reacciona durant cinc minuts. En el fons té bon cor.

CRISTINA: molt tímida. Es deixa arrossegar per la Núria. Molt atenta a tot el que es fa. Està sempre disponible quan l'animadora li demana. Per a la resta passa molt desapercebuda.

RUBEN: crida molt i gairebé no se n'entera de les coses. És nou d'aquest curs, però de seguida s'ha fet amics de la majoria. És molt bon Jan, encara que no "ajuda" en res. És molt de la broma.

JAVI: molt tímid. Per algunes reaccions sembla que no es troba bé amb ell mateix. Té pocs amics, però es recolza molt en ells, sobretot són noies. Li agrada dibuixar i fer coses ell sol. acostuma a "*estar*" al costat de l'animadora.

ENRIC: xerra molt. És molt crític i fa molt el pallaso. Sempre està enredant. li agrada, però, fer cara de "*bon Jan*". Fa grupets. Avui està enredant amb el Marc i el Carles.

ALBA: A casa estan molt per ella, això li fa tenir una actitud una mica de "*restar per sobre del bé i del ma'l*", quan es fa amic d'algú és molt fidel. no destorba la dinàmica ni li agrada destacar.

MIREIA: li costa fer certes coses. Bona noia, però no sempre està d'humor per fer les coses. Avui està "*passota*". Va ser encarregada de la revista, però no tenia iniciativa.

ALEXIS: és "*llest*" per adonar-se de les coses, però li agrada actuar per "*sota mà*". Moltes vegades està implicat en els follons, però es queda en segon pla. Provoca al Ruben.

JESSICA: tancada en ella mateixa. Només participa quan li demanes. Sempre està xerrant amb la Pili i s'aparten de la resta del grup.

PILI: sempre s'avorreix i es despista, perquè el complex "*d'ànec lleig*", perquè no la valoren prou. Sempre està *piulant* amb la Jessica.

ANIMADORS/ES:

ROSA: té 20 anys i porta quatre al MIJAC. Fa un que n'és militant. acostuma a ser molt tranquil·la i quan les situacions es desborden prefereix agafar uns quants i seguir la dinàmica amb aquests.

EVA: és molt "*amiga*" dels nanos, però quan se li acaba la paciència salta i actua de manera imperativa. És el que passa avui. Té 19 anys i ha fet el mateix procés que la Rosa (4 anys al MIJAC, fa un que és militant).

LLUÍS: és el consiliari. No acostuma a estar amb els infants excepte en

moments puntuals, però sí que acostuma a estar en les reunions d'animadors. Sempre té la "*paraula justa*", però és comprensiu amb tothom. Intervé a la reunió i analitza tot el que ha "*vist*".

ALEX: és massa comprensiu. Té idees clares, però mai "*actua*" en les situacions conflictives. Li agrada delegar en els altres. Té 21 anys i és el responsable del Centre. Intervé a la reunió i analitza tot el que ha "*vist*".

JORDI: és bastant callat, però quan intervé acostuma a encertar. Té 19 anys i fa tres que hi és al MIJAC. Intervé a la reunió i analitza tot el que ha "*vist*".

NÚRIA: bé fins que se li "*creuen els cables*", llavors comença a criticar les coses sense gaire encert. Té 18 anys i és el seu segon any al MIJAC. Intervé a la reunió i analitza tot el que ha "*vist*".

JUANI: és molt responsable. Havia estat noia del centre i té criteris molt bons, però és molt callada. Té 18 anys i és el segon any al MIJAC d'animadora. Intervé a la reunió i analitza tot el que ha "*vist*".

ANNEXOS:

- HISTÒRIA DEL CAJIM

Curs 89-90	<ul style="list-style-type: none"> · Set. 89: En Assemblea d'animadors es decideix crear un equip C/B d'infants per fer una revista per compartir allò que vivien en el moviment (això va ser perquè durant dos cursos va haver una reflexió de l'organització d'infants en el moviment, i es va fer el document sobre criteris d'organització). · Es publica la primera CASSUSSA.
Curs 90-91	<ul style="list-style-type: none"> · Set. 90: a Martí Codolar van venir els infants a dir-nos que volien continuar i fer algunes modificacions tant en la revista com en el seu equip. · Es publica la segona CASSUSSA.
Curs 91-92	<ul style="list-style-type: none"> · Gen. 92: es revisa la 2a. revista i es veu que no agrada gaire. CASSUSSA pregunta a tots els grups què es pot fer. Ells fan propostes: colònies, Cassussa 3, Mijacada, o no res. · Paral·lelament al Consell C/B es comparteix també la revisió i es veu que no és un mitjà molt adequat per als infants. · Maig 92: es recullen les propostes de 39 grups. Cap d'ells diu de no fer res a nivell C/B. El Consell continua reflexionant i es basa en el document sobre criteris d'organització al MIJAC : es veu que es compleix a nivell de grup-centre-diòcesi, però no a nivell C/B. Per això el Consell aposta per anar potenciant aquest equip.
Curs 92-93	<ul style="list-style-type: none"> · Set. 92: a St. Martí de Sesgueioles s'aprova la constitució de l'equip d'infants com a equip C/B. Els objectius d'aquest equip seran: <ol style="list-style-type: none"> 1) Prendre consciència (tant personalment com col·lectivament) primer de les seves necessitats i després de les dels altres, per tal que assumeixin responsabilitats. 2) Actuar en el seu món per transformar-lo d'acord amb el testimoni de Jesús. 3) Comparteixi la descoberta de Jesús encarnat en el medi on viuen. · El Consell aprova un pla de treball per al curs 92-93: <ol style="list-style-type: none"> 1) Revisar la carta enviada per demanar accions col·lectives en l'àmbit C/B 2) Programar la recollida de propostes. 3) Presentar l'equip C/B d'infants a la resta de nens/es. 4) Recollir les respostes i programar la més triada. 5) Triar un nom per identificar l'equip. · Es van recollir les idees a través d'una cinta magnetofònica. Va sortir: fer intercanvis (cartes, cintes vídeo, fotografies, enganxines...
Curs 93-94	<ul style="list-style-type: none"> · S'estableixen els criteris d'entrada dels membres a l'equip: dos per diòcesi / experiència com a mínim d'un any en el MIJAC / entre 10 i 14 anys / la responsabilitat és per dos cursos / cada curs canvia 1 dels dos representants / membres de la coordinadora diocesana o zona. · Set. 93 (Girona): canvi de nom (CAJIM) i mascota. Carta de presentació per als grups. Pòster per animar a fer intercanvis. · Els intercanvis es valoren com una feina "extra" pels grups que no es viu bé. 2 cursos és massa temps. Callia partir del treball dels grups-centres-diòcesi. · Abril 94 : Amb l'equip CAJIM i els animadors que els acompanyen es comparteix allò que es fa a les diòcesis: es descobreix que fem moltes coses comuns
Curs 94-95	<ul style="list-style-type: none"> · Set. 94 : es fa un llistat, a través d'un termòmetre (en la part superior les coses que fem tots i en la part inferior les coses les que no): <ul style="list-style-type: none"> Part superior: Coordinadores diocesanes / tots fem jocs i tallers a les coordinadores i grups / a final de curs fem una trobada / tots assumim responsabilitats (grup-centre-diòcesi-C/B) / fem una campanya defensant alguna cosa / fem la campanya de la mateixa manera: V-J-A-celebrar. Part inferior : no tots escollim el lema i tema de la campanya / Assemblea de nens / coordinadores de revista i economia / el núm. de centres no és igual. · Es van escollir dues (2 i 3 de la part superior) i se'n va parlar durant el curs. Es va dir de fer alguna cosa tots igual. · Gen. 95: es fa un joc de cartes per explicar a tots els noms de les coordinadores, les campanyes i el núm. de centres. Paral·lelament els coordinadors diocesans parlen de la trobada de l'equip CAJIM amb les coordinadores diocesanes. · Feb. 95: en el Consell se'n parla de la trobada, es veu be i es comença a qüestionar què es vol aconseguir amb la trobada i quin element comú a nivell de moviment haurien de triar els infants: Per què? Quan? Qui hi ha d'assistir? Quant ha de durar? Infraestructura? A què ens compromet a cada diòcesi? Com? · Març 95: el CAJIM posa en comú com fan les trobades diocesanes i decideixen que per a aquest curs en totes hi haurà un element comú C/B : una llençada de globus. Els coordinadors diocesans van perfilant la trobada amb un qüestionari. · Juny 95: ja es comença a motivar la 1a. trobada de CAJIM i coordinadores diocesanes.
Curs 95-96	<ul style="list-style-type: none"> · Set. 95 (LLeida): centre d'interès per treballar amb el CAJIM: 1a. convenció d'arquitectes. En el cap de setmana es construeix una casa: la feina a fer està lligada amb una part de la casa. A través d'un joc de rol simulant un programa de TV es prepara el veure de la reflexió final de la trobada . Es posen els objectius de la trobada de les coordinadores diocesanes i el CAJIM: <ol style="list-style-type: none"> 1) Fer molts amics i conèixer gent nova. 2) Intercanviar experiències. 3) Crear un bon ambient entre tots. 4) Sortir un lema per a tots. 5) Venir amb ganes de col·laborar. · 24- III- 96: 1a. Assemblea d'infants C/B. Lema: <i>Al teu germà dona-li la mà.</i> · Juny 96 : els coordinadors diocesans preparen una proposta perquè l'equip es constitueixi com a equip de coordinadors/es C/B.
Curs 96-97	<ul style="list-style-type: none"> · Set. 96: a l'Assemblea d'animadors es vota que sí a l'equip de coordinadors/es C/B. · Centre d'interès pel CAJIM : <i>MIJAC-tours: un altre concepte de viatjar!</i> Durant el curs es revisa com es treballa el lema als centres.
Curs 97-98	<ul style="list-style-type: none"> · Set. 97: manifest d'economia amb el CAJIM. · Revisió lema 96/98 amb el joc de la cucanya i la mijoca. · Gen. 98: es comparteix la revisió del lema. · Preparació de la 2a. Assemblea d'infants. · 29-III- 98:2a. Assemblea d'infants C/B amb el lema: <i>Al final del viatge arribarem i el lema trobarem!</i> · El lema escollit pels dos cursos següents va ser: <i>La solidaritat ni es compra ni es ven: s'aconsegueix.</i> · Maig 98: es comparteix la revisió. · Jul. 98: entrevista a ràdio Estel.

- L'ORGANITZACIÓ D'INFANTS AL MIJAC DE BARCELONA

CURS	CAMPANYA	REVISTA	COORDINADORES	TROBADA	ASSEMBLEA
1982-83	Algunes zones segueixen una mena de Campanya: <i>Pels fets ens coneixeran.</i>	Surt el 1r. núm. d'una revista d'infants: els articles s'envien a Llúria. Els passa a mà la Secretària.			
1983-84	Es comença a parlar amb més propietat de Camp. <i>Per què no ens coneixem fent coses junts?</i>	La revista es bateja amb el nom de: <i>Notícies Peludes</i>			
1984-85		Continua la revista.	Coordinadores de zona.		
1985-86		Continua la revista.	Prioritat per formar una coordinadora d'infants: es treballa perquè n'hi hagi a tots els centres i a les zones. A la c. de centre es comparteix la vida dels grups i s'aporten propostes a la zona. A la c. de zona: prepara diferents trobades de camp.	Trobades per zones. Es prepara una general diocesana.	
1986-87	Lema: <i>Estem en moviment.</i>	Els infants decideixen muntar-la ells. Es nomenen "corresponsals de grups".	Una c. diocesana: 2 infants per centre. Preparen la Trobada general d'infants.	Trobades per zones. 1ª Trobada diocesana (a Sants).	
1987-88	Lema: <i>Actuem on som!</i>	Continua la revista.	La c. es diu: <i>Los amigos del 17</i> (1 inf. per centre). Acullen els inf. de Mallorca que venen a Mijacada. Valoren la Mijacada i segueixen la Campanya.	1ª Mijacada del segle (C/B).	Es proposa una Asse. d'infants. No reix.
1988-89	Lema: <i>Jo puc participar-hi.</i>	"	Es diuen: <i>Los amigos del 15</i>	2ª Trobada diocesana	↓
1989-90	Lema: <i>Actuem i participem, entre tots ho aconseguirem.</i>	"	Es diuen: <i>Los Enrollaos de Barna.</i> Els infants trien el lema de la Campanya.	ESCISSIÓ DEL MOVIMENT A LA DIÒCESI (zones 2 i 3 ⇒ CIJAC).	
1990-91	"	"	Decideixen continuar un altre any amb el lema. Comparteixen la Campanya i trien l'enganxina.		
1991-92	Lema: <i>Jo amb el MIJAC comparteixo amistat.</i>	"	Llencen la idea de fer una Assemblea d'infants per preparar la Campanya i valorar el curs. Els enrollaos. tenen la seva carpeta amb calendari i obj. S'aprova un nou RRI: inclou l'apartat d'org. d'infants.	Se li dóna un fil conductor.	Es prepara l'Assemblea.
1992-93	<i>Dins i fora del MIJAC, en marxa t'has de posar.</i> L'Assemblea d'anis recolza l'organització d'infants. La Campanya s'estructura millor a nivell diocesà.	La coordinadora deixa de fer el muntatge de la rev.	Desapareixen les c. de zona en desaparèixer les zones. Es treballa la dimensió C/B.		1ª Ass. d'infants diocesana.
1993-94	Lema: <i>Si coneixes un nen marginat, dóna-li una oportunitat.</i>	"	Les c. d'economia i de revista preparen també l'Asse. L'equip de respons. no veu amb cor el poder assumir l'organització d'infants. L'equip d'acompanyament passa a dir-se: equip DISC		2ª Ass. diocesana. No surt el lema de C (ho pensaran els Enrollaos)
1994-95	Lema: <i>Comença a actuar ja!</i>	A l'Asse. d'anis algú qüestiona la rev. d'infants.	S'amplia al RRI l'apartat d'organització d'infants.		3ª Assemblea diocesana
1995-96	Lema: <i>Tot el que ens proposem, ho aconseguirem.</i>	Continua la revista.			1ª Asse. C/B: Planteja el lema. 4ª Assemblea diocesana
1996-97	Lema: <i>Al teu germà dóna-li la mà. (C/B)</i>	"			5ª Assemblea diocesana
1997-98	Es continua amb el mateix lema. Es tria l'àmbit d'acció diocesà.	"			2ª Assemblea C/B. 6ª Assemblea diocesana